בני ברית ישראל מועצה אזורית גוש דן

תשרי – חשון תשפ"ז | **עלון מס' 111** | אוקטובר 2026

יו"ר המועצה: שרה בגליקטר
sbeglikter@gmail.com

עריכה והפקה: יוסי סידון
bnebrit.yos@gmail.com

מייסד ועורך ראשון: אריה בן אור

תוכן העניינים

דבר יו"ר המועצה לעלון מס' 110 – אוקטובר 2026 3

- ארועי יום הזכרון ל- 07 באוקטובר 4
- קול קורא למועמד/ת לעורך/ת עלון המועצה האיזורית גוש דן 5
- 6
- סרט דוקומנטרי מרתק – למה נשים רוקדות 6
- דבר העורך 7

מהנעשה במועצה האזורית ובלשכות שלנו 8

- לשכת אופק 8
- לשכת אור 8
- לשכת אחווה 9
- לשכת אפריל 9
- לשכת ארזיות 10
- לשכת בנות החן 11
- לשכת גיל 11
- לשכת גלגל החיים 11
- לשכת האיריסים 12
- לשכת הוריקן יחד עם לשכת סופה 12
- לשכת החיים הטובים 13
- לשכת חברים 13
- לשכת חולית 14
- לשכת חמשושים 15
- לשכת חשיבה חיובית 16
- לשכת טעם החיים 17
- לשכת טררם 17
- לשכת יהל 18
- לשכת יוני 18
- לשכת מחוברות 18
- לשכת מיתר 19
- לשכת מלכה 20

- לשכת מעגל השלום 21
- לשכת עוגנים 22
- לשכת צב"ב 23
- לשכת תמר 23

פנאי לקוראינו 24

- מבצע הכפילים 24
- זה מעצבן אותי 25

הקלקה על שורת נושא בתוכן תביא לנושא עצמו |

חזרה מכל מקום בעלון לתוכן העניינים: Home

העלון מיועד לכל החברים בלשכות. נשיאי הלשכות מתבקשים להפיץ אותו בערוצי התקשורת הפנימיים שלהם.

דבר יו"ר המועצה לעלון מס' 110 – אוקטובר 2026

נשיאות ונשיאים חברות וחברים יקרים,
חודש אוקטובר פגש אותנו בפתחה של תקופה מורכבת, מתוחה ומלאת דריכות. הבחירות אמנם כבר מאחורינו, אך המתח באוויר עדיין סמיך ומורגש היטב בכל בית ובכל קהילה; תמונת המצב הפוליטית טרם התבהרה, ועדיין לא ברור איזו ממשלה תקום ומי יוביל את הממשלה שתקום .
תחושת החשש ממה שמזמן לנו העתיד והדאגה לדמותה ולדרכה של המדינה נוכחות בלבבות של רבים מאיתנו. דווקא ברגעים אלו של חוסר ודאות וסערת רוחות, חשוב להזכיר לעצמנו את מה שמאחד אותנו ואת המטרה האמיתית הניצבת לנגד עינינו. מעבר לכל מחלוקת, כולנו חולקים שאיפה משותפת אחת: לראות בהקמתה של ממשלה יעילה, הוגנת ושוויונית – ממשלה שתדע לפעול למען כלל אזרחיה, לגשר על הפערים ולהוביל אותנו בצורה שקולה, אחראית ומקרבת קדימה.
בעוד המערכת הציבורית והפוליטית מחפשת את דרכה ויציבותה, אנחנו במועצה האזורית גוש דן ממשיכים להוות עוגן איתן של יציבות, עשייה, ערכים וערבות הדדית.

סיכום אירועי החודש החולף

חודש אוקטובר שהסתיים זה עתה היה מלווה במעקב דרוך אחר אירועי השעה, לצד עשייה עשירה ומבורכת:

- **במסגרת אירועי הזיכרון ל 7.10 לשכת ארזיות חולון ארגנה אירוע "טעם של זיכרון " לזכרם של הנופלים סרן יובל הליבני ז"ל ורס"ן בן ברונשטיין ז"ל ראו הכתבה בעלון .**
- **חוג תנ"ך במועדון רמת גן: התקיים חוג תנ"ך בנושא "נשים בתנ"ך" – הרצאה מרתקת ביותר שזכתה לתגובות חמות.**
- **מופעי תרבות: החברים נהנו מהופעה תוססת ומדהימה של להקת "חיים חדשים". אירוע תמיכה בפליטים מקונגו בחסות המדינה. החברים נהנו מכל דקה ובסיום המופע רקדו והרעידו את האולם בשמחה וגיל.**
- **הקמת לשכה חדשה: לשכת "יחידים ומיוחדים" ממשיכים לאתר חברות וחברים מנטורית ורכזת ההקמה , גילה מלניק.**

מביטים קדימה – פעילויות חודש נובמבר

עם פתחו של חודש נובמבר, אנו ממשיכים קדימה במלוא המרץ:

- **2.11 טיול לדרום בארגון דב בינר רכז טיולים ונופשונים**
- **2.11 שירה בציבור בהנחיית ישראל ווינטה באולם רמת גן שירי מלכות הזמר הישראלי שושנה דמארי ויפה ירקוני.**
- **מועדון הסרט יתקיים בחודש דצמבר בהובלת אלינור בן יעקב סרט בנושא "אוכל". מועד יפורסם במהלך החודש .**
- **8.11 סיור עירוני מתוכנן לאזור פלורנטין בהובלת נורה בולר.**
- **18.11 הקרנת הסרט למה נשים רוקדות – יום ד' במועדון בר"ג בשעה 19:00 – סרט דוקומנטרי היוצרת מירי פיירברג הובר, הסרט מיועד לנשים וגברים! לאחר הקנת הסרט יתקיים שיח בנושא חשיבות הריקוד המחבר בין לבבות בצליל וצבע .**
- **19.11 יוצאים להתנדבות קבוצתית במיזם "שבת מתוקה" באריזת מזון בהרצליה.**
- **25.11 "צועדים ומצעידים" בחולון ותל אביב צעדת הוקרה לפצועי מערכות ישראל**

כוכבה גולדהמר - רכזת ההתנדבות של גוש דן הקימה קב' רכזי התנדבות, מכל לשכות גוש דן, ע"מ להקל על העברת המידע לחברי הלשכות ורישום מתנדבים לפעילויות המוצעות מידי חודש.

לסיום, חברים יקרים, אנו ארגון מתבגר וחייבים להצעירו. לכן אבקשכם לשתף פעולה לפנות לילדינו להצטרף לארגון שלנו. חובה חובה לצרף את דור ההמשך אלינו.

אני מודה לכל אחת ואחד מכם על השותפות, האמון והעשייה המשותפת. גם בימים של ערפול ודאגה, כוחנו הוא ביחד שלנו.

בברכת חודש נובמבר מבורך, שקט ועשיר בעשייה,

שרה בגליקטר
יו"ר מועצה אזורית גוש דן – בני ברית ישראל

ארועי יום הזכרון ל- 07 באוקטובר

"טעם של זיכרון"

חיבור מרגש בין זיכרון לגעגוע, דרך הקינוחים האהובים על הנופלים.
במסגרת ימי הזיכרון לאירועי 7/10 התקיים טקס זיכרון ב12/10 במתנ"ס ארזים בחולון.
את האירוע ארגנה ואירחה לשכת בנות של בני ברית "ארזיות" בהובלת הנשיאה ברכה נגר ושיתפה נציגות מלשכות נוספות בחולון: כוכבה גולדהמר לשכת חולית, אלה דורפמן לשכת מיתר ויו"ר מ.א גוש דן, שרה בגליקטר.

את אירוע הזיכרון פתחה עמית הליבני אלמנתו של סרן יובל הליבני ז"ל, קמב"ץ בחטיבת הצנחנים שנפל בקרב גבורה בשדרות ב9/10. יחד איתו נהרג רופא היחידה ממארב של מחבלים. הבשורה המרה שהגיעה לביתה של עמית ולכל בני המשפחה הייתה קשה מנשוא.
בזכות התמיכה של החברים והמשפחה החליטה עמית להמשיך ולהתחזק כדי לספר את הסיפור על בעלה בקהילה ולבנה הצעיר שהתייתם בגיל שנתיים. עמית היא קונדיטורית במקצועה, מתמחה בעיצוב עוגות מבצק סוכר, עמית סיפרה שיובל אהב במיוחד לנשנש את בצק הסוכר מהעוגות שהכינה.
אל הטקס הגיעה עם עוגה מרגשת במיוחד שעליה פיסלה אותה ואת יובל נושא על כתפיו את ילדם.

הסיפור השני, סיפורה של חברת ארזיות, לילי כהן שאיבדה את נכדה האהוב סרן בן ברונשטיין ז"ל, מפקד פלגה שחורה בן 24 היה בנופלו. הוא נפל במהלך קרב פנים אל פנים מול מחבלים בכפר עזה ב7/10.
בן אהב במיוחד קינוח של תותים ודובדבנים בשמנת, אביו מכין את הקינוח לארוחות השישי וחסרונו של בן ליד השולחן מורגש וכואב מאוד.
טקס הזיכרון המרגש והכאוב הותיר תחושה של אחדות עמוקה ורצון עז להנציח ולהתאחד למען אלו שבזכותם אנחנו כאן.

כתבה כוכבה גולדהמר, רכזת התנדבויות מ.א גוש דן
צילמו, כוכבה גולדהמר ואליזה שטיינברג מועדת תרבות לשכת ארזיות

בני ברית ישראל
אזורית גוש דן
יו"ר שרה בגליקטר
sbeglikter@gmail.com

28.9.26

קול קורא

עם פרישתו הקרובה של עורך עלון המועצה האזורית גוש דן יוסי סידון
לאחר שנה בתפקיד, אנו פונים לחברים לאיתור

מועמד/ת לתפקיד עורך/ת עלון המועצה האזורית גוש דן

העלון יוצא אחת לחודש ומפרסם כתבות, דיווחים על פעילויות לשכות המועצה,
על פעילות הנהלת מועצת גוש דן ופעילות ארגון בני ברית ישראל .

<u>לתפקיד רצוי:</u>

- ניסיון בעבודה עם מחשב, בעל מערכת הפעלה Windows ובעיקר עריכת מסמכים עם תוכנת Word, כולל שילוב תמונות".

<u>יתרון:</u>

- ידע וניסיון בעריכה, עימוד ושילוב תמונות והגהת טקסטים.

<u>חשוב:</u>

- **יוסי סידון התחייב לתמוך בסיוע, לעורך החדש, ככל שיידרש, כולל הדרכה והקניית מיומנויות ויכולות מתקדמות.**

התפקיד מקנה הכרות עם פעילויות הלשכות וקשרים חדשים בארגון ומחוצה לו,
ונותן תחושת סיפוק רבה.

להגשת המועמדות נא לפנות לשרה בגליקטר יו"ר מועצה אזורית גוש דן.

מייל sbeglikter@gmail.com או בוואטסאפ 052-8373290

בהצלחה !

שרה בגליקטר,
יו"ר מועצה אזורית גוש דן

בני ברית ישראל
מועצה אזורית גוש דן
יו"ר שרה בגליקטר
sbeglikter@gmail.com

הזמנה לחברי בני ברית גוש דן
לסרט דוקומנטרי מרתק!

למה נשים רוקדות!!!

יום רביעי 18.11.26 בשעה 19:00
בית בני ברית רח' רבי מאיר בעל הנס 14 רמת גן

מיועד לנשים וגברים

הסרט מפגיש את הצופים עם נשים רוקדות ב 10 סגנונות ריקוד !

הסרט מעלה את השאלה למה הן רוקדות!
ההשפעות והתועלות החשובות של הריקוד
המחבר לבבות בצליל וצבע

מירי פרייברג–הובר: תחקיר, תסריט, בימוי ועריכה
היוצרת תפתח בקצרה על הסיפור שמאחורי הכנת הסרט ובסיומו תענה על שאלות הקהל
אורך הסרט 68 דקות

צילום: יונה רדומסקי, שולי ועדיה, רמי שור
ליווי מקצועי – ירון רוטנברג

עלות למשתתף 20 ₪ כולל כיבוד קל

תשלום במזומן בכניסה לאולם
הרשמה בווטסאפ : אדית לוי
טל 054-4909552

דבר העורך

אנו מביאים לכם את עלון מספר 111 של המועצה האיזורית גוש דן.

חודש אוקטובר הוא חודש הבחירות, אולי הגורליות ביותר שהיו לנו מאז קום המדינה. התקווה היא שכל אחד מאיתנו ינהג באחריות וילך להצביע, עפ"י מיטב שיקוליו.

החלטתי להעלות הפעם, באדיבותו של מיודענו נועם זיו (יוזם ומפעיל אתר "רבותי, ההיסטוריה" בפייסבוק), את סיפור מעורבותו של הנדבן, הברון אדמונד דה רוטשילד, בהקמה ופיתוח המושבה, לימים העיר, "ראשון לציון", כולל יחסיו המורכבים עם המתיישבים בשנות השמונים והתשעים של המאה ה- 19.

אוקטובר 1883. שמואל הירש, מנהל בית הספר החקלאי מקווה ישראל, מקבל לידיו מכתב שהגיע זה עתה מפריז, והמיועד להיות מועבר לתושבי המושבה הצעירה ראשון לציון. על המכתב חתום לא אחר מאשר הנדיב הידוע, הברון אדמונד דה רוטשילד.

כדי להבין את עוצמת המילים הקשות והטון המאיים במכתבו של הברון, צריך לחזור שנה אחת לאחור, אל נסיבות המשבר החריף של אנשי העלייה הראשונה. בשנת 1882 מקימים מתיישבים אידיאליסטים ממזרח אירופה מושבות חקלאיות ראשונות, כמו ראשון לציון, ראש פינה וזיכרון יעקב. אבל המציאות בשטח טופחת על פניהם במהירות. המתיישבים סובלים מחוסר ניסיון מוחלט בעבודת אדמה, מבעיות אקלים קשות, ממחלת הקדחת וממחסור חמור בהון עצמי, לצד גזירות והגבלות קשות מצד השלטון העות'מאני. מהר מאוד עומדות המושבות על סף התמוטטות כלכלית, אובדן נכסים וסכנת רעב ממשית. בצר להם, פונים נציגי המתיישבים בבקשת עזרה דחופה אל הברון רוטשילד בפריז, אחד מהיהודים העשירים בתבל.

הברון נענה לבקשה ומחליט להזרים סכומי עתֶק להצלת המושבות, אבל הוא מתנה, את הסיוע, בהעברת כל סמכויות הניהול והבעלות לידיו, ולייפוי כוח של מנגנון ממונה מטעמו. כך נולדת שיטת האפוטרופסות, הידועה בשם משטר הפקידות. הברון שולח לְארץ מנהלים, אגְרונומים, פועלים מקצועיים, ומבטיח תמיכה כספית חודשית לכל משפחת מתיישבים. אבל במקום שיתוף פעולה פורה, נוצר במהירות חיכוך חריף ומתחים קשים בין המתיישבים, שביקשו עצמאות, לבין הפקידים הצרפתים שנכנסו לנעליהם. כאשר אנשי ראשון לציון עושים שרירים, ומנסים להתנגד להחלטות שרירותיות של הפקידות, בניסיון לשמור על עצמאות אגודת המושבה, מגיע מכתבו התקיף והחד-משמעי של הברון.

מכתבו של הברון מפתיע בתוקפנותו. יש בו דרישות נוקשות, איומים מפורשים ולשון ישירה וחסרת פשרות. הוא כותב למתיישבים בצורה ישירה ופסקנית: "לאגודת המושבה אין שום זכות להתערב בהוראותיי... אינני חייב דין וחשבון לאיש". הברון מדגיש את כעסו הרב על התנהלותם של המתיישבים ומטיח בהם אשמה קשה: "שלחתי לכם גנן (הכוונה לאגרונום) כדי לעזור לכם, ובמקום להיות אסירי תודה אתם באים בטענות". הוא אינו עוצר שם, ומציב איום קיומי ומפורש על כל מתיישב שינסה להמרות את פיה של הפקידות: "אם לא תעבדו כראוי, אטוש מיד את מי שאינו עובד. צייתו בדייקנות לנציגיי; מי שלא יעשה כן – לא ייהנה מתמיכתי ויגורש מן הבתים שבניתי".

בציטוטים הללו ובמכתב כולו, משתקפת, במלוא עוצמתה, שיטת האפוטרופסות של משטר הפקידות. הברון רוטשילד אינו רואה במתיישבים שותפים שווי זכויות בְמפעל לאומי עצמאי, אלא נתמכים חסרי אונים הזקוקים להדרכה, למשמעת קפדנית ולפיקוח הדוק. פקידי הברון מנהלים את כל היבטי החיים במושבות: הם קובעים את סוג הגידולים החקלאיים, מעבירים את המושבות לגידול כרמים ומטעים, מחלקים קצבאות קיום אישיות לפי מידת הציות, ושוללים מהמתיישבים כל יכולת להנהגה עצמית או לקבלת החלטות עצמאית. כאשר משווים את שיטת הסיוע של הברון רוטשילד למנגנוני הסיוע הנדבניים של היישוב הישן במאה ה-19, מגלים נקודות דמיון מרכזיות לצד הבדלים עמוקים. מצד אחד, קיימת נקודת דמיון מרכזית בתחום התלות הכלכלית וערעור העצמאות. בשני המקרים מדובר בחברה שאינה בעלת בסיס כלכלי עצמאי, והיא תלויה באופן מוחלט בהזרמת כספים חיצונית מאירופה.

אנשי העלייה הראשונה תחת הברון רוטשילד, בדיוק כמו אנשי היישוב הישן שהתקיימו מכספי החלוקה, הופכים לתלויים בפילנתרופיה ובחסדי נדבנים כדי לשרוד את יומם. מצד שני, קיימים הבדלים יסודיים במטרות, בערכים ובשיטות. כספי החלוקה המסורתיים, של היישוב הישן, ניתנים כתמיכה דתית-קהילתית שמטרתה לאפשר ללומדי תורה להתקיים ולשמור על החיים הדתיים בערי הקודש. לעומת זאת, הסיוע של הברון רוטשילד מונע מאידיאולוגיה מודרנית של רֶגֶנֶרציה, כלומר תיקון חברתי, תעסוקתי ופרודוקטיבי. הברון שואף להפוך את היהודים לעובדי אדמה עצמאים המסוגלים להתפרנס מחקלאות. אבל בשונה מהחלוקה המסורתית שחולקה דרך מוסדות הקהילה, הברון מיישם מנגנון שליטה ריכוזי, היררכי וטוטאלי שמכתיב את כל אורח החיים במושבה. הסיוע של הברון מציל את המושבות מקריסה כלכלית, אבל יוצר משבר חברתי, זהותי ופוליטי מתמשך שיתן אות אותותיו עוד שנים רבות בראשית ההתיישבות הציונית בארץ ישראל.

בברכה,
יוסי סידון - עורך העלון

מהנעשה במועצה האזורית ובלשכות שלנו

לשכת אופק

טיול קצר באתיופיה

ביום שישי, 16 באוקטובר 2026, התארחו חברי לשכת אופק אצל דינה ויהושע לוין בביתם בקרית אונו.

במרכז התוכנית הקרינו המארחים סרטון שצילמו באתיופיה לפני מספר שנים.
הסרטון פותח בתיאור כללי של החיים באתיופיה, האנשים השווקים וכד'. הפרק השני מתאר מורה מתנדב מישראל עם תלמידיו . הפרק השלישי מראה את אקסום, הבירה ההיסטורית של הממלכה שבה לפי המסורת טמון ארון הברית המקורי. כמו כן מתוארים השווקים הפתוחים בעיר, מיגוון בעלי המלאכה ולהקת ילדים בשירה.
בהמשך הסרטון מוקרן טקס נוצרי, אותו מובילים כהני הדת, לבושים בלבוש מסורתי, כשהם שרים ורוקדים לקראת הטבילה באגם. בקטע יחודי ומסעיר במיוחד נראות נערות צעירות פונות אל הצעירים הרווקים

ומבקשות, ממש מתחננות, שיצליפו בהן עם ענפי עצים דקים כדי להפגין את כושר הסיבולת שלהן ועוצמתן למול הגברים. כדי להקל על סבלן הן שותות בתחילת הטקס משקה משכר.
בקטע נוסף מנציח הסרטון את טקס קבלת הבגרות של צעירי השבט. הצעירים מכנסים את כל השוורים ומעמידים אותם זה ליד זה בשיירה ארוכה. הצעיר הנבחר, המופיע עירום כביום היוולדו, קופץ על גבו של השור הראשון ולאחר מכן מדלג על 15 שוורים נוספים. אם אינו נופל במהלך הדילוג הוא נחשב לגבר הנבחר.
בשוק הדגים ניתן לראות את צעירי השבט חוזרים מהדיג ומנקים את הקרביים של הדגים במי הים הבוציים. אמנם לא סטרילי, אבל האוכל בריא.
התחבורה הנפוצה של תושבים, מהכפרים לשווקים, הן עגלות רתומות לחמורים. הן עמוסות לעייפה. את מי השתייה מביאות הנשים בג'ריקנים מהאגם.
בקטע נוסף רואים את צעירי השבט מפגינים את כושרם הפיזי, ע"י קפיצות בזוגות, אל מול הבנות, המשיבות בקפיצות משלהן. סוג של טקס חיזורים מוזר.

כתב: יהושע לוין

לשכת אור

ביום שישי 9.10.2026 נפגשה לשכת אור אצל משפחת אורי.
בהצגת ימי הולדת התברר שתנובת הלידות בחודש זה היא הגבוהה ביותר,
מתברר שגם סטטיסטית העובדה נכונה והיצירה של ההריונות, הרבה ביותר, היא בחודש ינואר הקר בו מתכרבלים הזוגות ובו נוצרת הקירבה הפוריה.
במפגש אירחנו את האומן, צייר הקריקטורות, עמוס אלנבוגן אשר הגיש ערב
של הומור וחידודים (בציור קריקטורות) בהשתתפות ערה ופעילה של החברים.

כתב: יהושע בגליקטר

לשכת אחווה

במוצ"ש 17.10 נפגשנו בביתה המקסים והמזמין של חברתינו היקרה דיצה.
נהננו מהרצאתו היפיפיה של רוני אהרוני שסיפר לנו על חיי הבוהמה העברית לפני, בעת ולאחר הקמת המדינה.
ההרצאה לוותה בשירים ומנגינות של מיטב המשוררים המוזיקאים והזמרים.
כולם הצטרפו לשירה והיה ערב יפה ומיוחד מאוד.
כן ירבו ערבים כאלה.
תודה מיוחדת לצוות התרבות שלנו.

כתב בצלאל הראל

לשכת אפריל

ביום חמישי 15.10.2026, יצאו חברי הלשכה לסוף שבוע (שני לילות הפעם!), במלון עדן אין בזכרון יעקב.
מן הרגע הראשון הייתה אווירה מיוחדת, מלאת שמחה אמיתית.
התחלנו את הבוקר בבית קפה מקסים בכפר הרואה, ומשם המשכנו למלון.
בשיחה קולחת, עידכונים וצחוקים, התנהלנו בצוותא, למשך כמעט שלושה ימים.
בערב הראשון, מסביב לסיר של פוייקה, אחרי ארוחת הערב "הסודות הכמוסים" של כל אחד התחילו לצוץ... לא פלא , שתינו 🍷 יין.
ביום שישי יצאנו בבוקר לסיור מעניין, בבית אהרונסון המחודש והאזנו לסיפורים המרתקים של מחתרת "ניל"י". קורות החברים הגיבורים שחרפו נפשם למען הקמת היישוב היהודי בארץ ישראל, וכנגד האימפריה העותומנית, יחד עם האנגלים והיהודים הנדיבים הידועים ממשפחת רוטשילד

מוזאון מחודש, כולל מצגות ממחישות ופעילות אינטראקטיבית מלמדת ומעולה.
משם יצאנו להליכה במדרחוב בזכרון יעקב והגענו למוזאון העליה הראשונה ולעדויות כיצד היה על המתיישבים להתנהל במציאות הקשה, שלא איפשרה להם להגשים חלומות אישיים, תעסוקתיים (גידולים חקלאים שלא צלחו) ולאומיים.
בילינו בצהריים בעגלת קפה ליד הנוף המרהיב של זכרון יעקב.
בערב שבת - לאחר קידוש וארוחה דשנה, התפנינו למפגש קבוצתי, בהדרכת מנחה, בנושא "יוגה צחוק". היה מפגש מחבר, מגבש, כולל צחוקים רמים, בדיחות והכל באווירה טובה של הומור עצמי, שנחוץ בהחלט, כשמשתתפים בפעילות שכזאת.

אסף שירן הוביל אותנו במיומנות, והרגשנו שמותר ללכת אחרי "רוח שטות" שזאת.
נפרדנו בשבת, בתחושה אדירה של ביחד, בחברותא מקסימה ובציפייה למפגשים/נסיעות/סיורים הבאים.
תודה ענקית לבתיה כהן, רכזת התרבות שדאגה ללוגיסטיקה, תכנים, תאומים, עד לרמת הפרטים הקטנים ביותר. 👏👏👏👏
ותודה ענקית גם לכל החברים, על הפירגון, הגיבוש, הפתיחות , הבדיחות והשיתוף.

כתבה: מבל ברוך

לשכת ארזיות

חברות וחברים יקרים,
התכנסנו, בבוקר ה- 12.10.2026, במתנס נווה ארזים, מיד לאחר החגים, למפגש הרביעי של לשכת "ארזיות". כמה כיף לראות את כולכן מלאות באנרגיה טובה, שמחה וחברותה!
תודות וברכות לאורחות.
לפני הכל, אני רוצה לעצור ולהביע תודה ענקית מלב ללב לחברות הוועד המסורות שלנו על הכיבוד העשיר והמושקע.
כמו כן, שמחנו לארח הבוקר אורחות יקרות שהגיעו לכבד אותנו, לברך ולומר מילים חמות ללשכה שלנו:

- **שרה בגליקטר – יו"ר מועצה אזורית גוש דן.**
- **כוכבה גולדהמר – נשיאת "חולית", סגנית יו"ר ורכזת ההתנדבויות של גוש דן.**
- **אלה דופרמן – נשיאת לשכת "מיתר"**

המון תודה לכן על המילים החמות והתמיכה!
חלק מרכזי: סיפורים מהלב והנצחה.
שמענו הבוקר שתי הרצאות מרגשות ומטלטלות שנכנסו ללב של כולנו:

- **עמית בר פלד הליבני - שיתפה אותנו בסיפור חייה המרתק והמרגש, ובזכרו של בעלה, סרן יובל ז"ל. כולנו הקשבנו בצמא ובדריכות. בשם כל חברות 'בני ברית', אנו מודות לך מעומק הלב על השיתוף. תעצומות הנפש, האומץ והכוח שאת מקרינה, יחד עם הבחירה להמשיך, לצמוח ולהנציח – מעוררים השראה. הענקנו לעמית שי צנוע כמחווה של הערכה עמוקה וחיבוק חם.**
- **חברתנו היקרה לילי כהן ארזי - פתחה בפנינו את ליבה וסיפרה על נכדה האהוב, בן ז"ל, שרבות מאיתנו זכו להכיר. לילי יקרה, אנו מודות לך על ששיתפת אותנו בסיפור. כולנו כואבות אתך את האובדן הכבד והבלתי נתפס. היכולת שלך לעמוד, לזכור ולספר עליו באהבה כה גדולה מעידה על כוחך ועל עוצמת משפחתך. חברות "ארזיות" עוטפות אותך בחיבוק חם, אוהב ומחזק. זכרו של בן שזור בליבנו תמיד.**

ומחלק מרגש ונוגע ללב – לרגעי שמחה וחגיגה. חגגנו ימי הולדת לחברות היקרות של חודשים ספטמבר ואוקטובר, דליה פרקס, שלא יכלה להגיע, ליפה כץ שגם היא לא יכלה להגיע, לבנה אריאל, מרגלית אליאב, איילה וייצמן, רבקה בלוך ורותי דבורי.
תודה ענקית לעליזה שטיינברג שהכינה עוגה מיוחדת במינה, עם נר לכל אחת מהחוגגות – תבורכי על ההשקעה והלב הרחב!
בשמי, בשם חברות הוועד ובשם כל משפחת "ארזיות", אנו מאחלות לכן בריאות איתנה, שמחה, נחת, אור ושפע של רגעים מאושרים. תודה על האור שאתן מביאות איתכן ללשכה!
סיימנו בוקר מעצים, מחזק ומחמם את הלב, שנהננו מכל רגע של ביחד.
מאחלת לנו שנמשיך להיפגש רק באירועים משמחים!

באהבה רבה,
ברכה נגר נשיאת לשכת בני ברית "ארזיות" חולון

לשכת בנות החן

יום מיוחד היה היום, 07.10.2026, לכל עם ישראל. אזכרות לנרצחי הטבח הנורא מכל במדינת ישראל טבח ה- 7 באוקטובר.

לשכת בנות החן ציינה את היום בטקס אזכרה עצוב ונוגע ללב עם אורחים בגינה קהילתית בשכונת אילון בחולון. בקטעי קריאה מקוריים של יוצרים, בשירה נוגה ובעצב.

ואלה דברי היזכור שנשאתי בטקס בעת הדלקת נרות הזיכרון.

"אנחנו נפגשות הבוקר כקבוצת נשים, במעגל של הקשבה, רגישות וחיבור.

בתוך כל מה שעברנו, אנחנו בוחרות להיות יחד – להחזיק זו את זו, לזכור, ולהאיר גם ברגעים שבהם קשה למצוא את האור.

היום 7.10.2026 אנו מדליקות נר זיכרון לזכרם של מי שאיבדנו בשבעה באוקטובר ובימים הקשים שבאו אחריו.

כל נר שאנו מדליקות הוא אור קטן של זיכרון, של אהבה ושל תקווה.

מאחורי כל שם יש אדם, משפחה, חלום וסיפור חיים.

נזכור את השמות – כדי שלא יהיו רק שמות, אלא אנשים שנמשיך לזכור בליבנו.

יהי אורם נר לרגלינו, וזכרם שמור איתנו לעד.

למען החיים ולמען התקווה."

בתמונה, הצוות שהוביל את הטקס. במרכז דורית גרוסמן הנשיאה החדשה של בנות החן ושולה ברנע חברת הלשכה. מימין סיגל חליפה אמא של גאיה שנרצחה במסיבת הנובה ושמענו את סיפורה.

כתבה: רינה בר-אור

לשכת גיל

ביום שישי 18.9 התכנסנו למפגש חברתי ומגבש בפארק הרצליה על הדשא. ערב נעים, באווירה קלילה וחברתית. השקנו כוסית יין לכבוד השנה החדשה. פתחנו שולחנות. הוגש כיבוד עשיר, מגוון, טעים ובנוסף עוגות בשפע.

חווינו ערב מגבש. החברים שיתפו את חברי הקבוצה בסיפורי חוויות אישיים ואמיר אברהמי, חברנו ללשכה, הפליא בנגינה על גיטרה וארגן שירה בציבור.

מפגש שונה ומלכד .

כתבה: עדנה הר גיל

לשכת גלגל החיים

המפגש התקיים ב- 31.10.2026 בביתם של בתיה ושלמה, ואנו מודים להם מקרב לב על האירוח החם והמושלם.

את הערב פתח משה לוי, שהעלה את זכרו של חבר לישכתנו יורם פיינר ז"ל, שהלך לעולמו.

התפתח שיח מרגש על האיש הענק הזה, תרתי משמע: איש אדמה, מלח הארץ, שההתנדבות אצלו הייתה דרך חיים. זכרו ימשיך ללוות אותנו.

בהמשך הערב נהנינו מהרצאה מרתקת של יוסי סקיף בנושא משלים, שהעשירה את הנוכחים והותירה לא מעט מחשבות.

היה זה ערב מיוחד, שבו העלינו זיכרונות והחברים הביאו סיפורים מהחיים.

כמו תמיד חגגנו ימי הולדת לילידי חודש אוקטובר.

תודה מיוחדת לחברים/ת שהכינו מטעמים ושמחו את הלב והחך כאחד.

תודה למארחים בתיה ושלמה.

נתראה במפגש הבא!

כתב משה לוי

לשכת האיריסים

טקס קבלה לארגון בני ברית!!!!

ביום ד' 28.10.2026, ניפגשנו, בבית הח"מ, חברות לשכת האיריסים, לטקס קבלה לארגון של מספר חברות חדשות (חלקן וותיקות).
ביוזמה והובלה של ריבה אורי, האהובה שלנו, סגנית נשיא בני ברית - ישראל, התקיים טקס מרגש ומלבב.
הייתה אווירה חגיגית, גם כלפי חוץ, עם החולצות הלבנות, וגם כלפי פנים, בלב.
באווירה מקסימה, התקבלו מספר חברות חדשות.
ריבה אורי הדגישה בפנינו את הערכים והעקרונות עליהם מבסס ארגון בני ברית את האמנה החברתית שלו.
חברות הצוות המוביל שלנו הדליקו גם את הנרות במנורה, כמיטב המסורת במעמד שכזה.
שרנו, רקדנו וגם נהננו מן המטעמים המשובחים שהחברות האוהבות מכינות לכל מפגש.
ברצוני להודות לכל החברות הנאמנות, לחברות הצוות המוביל ולריבה המקסימה, על טקס מכובד, מלכד, מפרגן ומגבש.

רוח אמיתי של אחווה ורעות שררה בינינו, כמו תמיד, אך הפעם היה משהו מיוחד באוויר.
שנמשיך להפגש, בחברותא איכותית.
יצרנו " ביחד" ייחודי , נדיר ואמיתי, וזה בהחלט נכס יקר מאוד: החברות בינינו.
התמונות המרהיבות משקפות נאמנה כל הנאמר

כתבה מבל ברוך

לשכת הוריקן יחד עם לשכת סופה

טיול הוריקן וסופה ליודפת 15.10.2026

לשכות הוריקן וסופה ארגנו טיול של יום שלם, עם המדריכה קטי ואוטובוס, לאזור יודפת.
הטיול החל בעצירה לארוחת בוקר באלונים. משם המשכנו לטייל במספר מקומות וקיבלנו הסברים על ההסטוריה של שלהם:

- **תל יודפת – בו קיבלנו הסבר על הכיבוש של הישוב היהודי ע"י הרומאים עד לסוף הטרגי שבו התאבדו כל התושבים למעט 2 וביניהם יוסף בן מתתיהו (יוספוס פלאביוס), כמו במצדה. במקום יש מיצגים וממצאים ארכאולוגיים, שממחישים את התקופה ההיסטורית. כמו כן, במהלך הטיול ראינו חצבים פורחים ונוף מקסים של האזור.**
- **טיילת ליד היישוב מנוף – הלכנו כק"מ וקיבלנו הסברים על המקום.**
- **גן הפסלים – סיירנו בגן פסלים גדולים מאבן מקומית והם גם פסלים בהשראת המלחמה וה- 7.10.**
- **בית מלאכה להכנת שוקולד – במהלך הביקור בבית המלאה קיבלנו הסברים על אופן הכנת השוקולד ומקורותיו.**
- **סדנא להכנת עוגבים – ביקרנו במקום שבו מכינים עוגבים, קיבלנו הסברים על סוגי העוגבים ומיקומם וכן על ההיסטוריה של העוגבים. בסוף גם הנעימו לנו בנגינה של יצירות בעוגב.**

לסיום, אכלנו ארוחה טובה במסעדת "אלרוביאן" בסכנין.
היה יום מהנה מאוד ומאורגן להפליא.

פורסם ע"י איריס פירסטמן

לשכת החיים הטובים

המפגש התקיים, במוצ"ש 10.10.2026, על גג ביתם הפורח של חברינו נאוה ואבי שטיצר ברעננה . מזג האויר נאה האיר לנו פנים לערב מעניין ומהנה.
פתחה את המפגש הנשיאה רות קרלמן בברכות לחברים שחגגו ימי הולדת .
רות קראה קול קורא להצטרפות למיזם הדגל של בני ברית בשיתוף עמותת ירוחם ,לשיחות אישיות קצרות עם תלמדי יסודי (אחד על אחד) שזקוקים לעזרה וחיזוק בשיחה בשפה האנגלית .שיחה תומכת מבית המתנדבים. מיד התנדבו לפרויקט חברינו זנ'ט ,זאב ,יעקב ,ונומה .פרטים לתקשורת ימסרו אישית למתנדבים. כל הכבוד!! רות ציינו עוד שבתאריך 6.11.26 נרשמו מספר חברים לסוף שבוע במלון "צלילי המדבר ". ההרשמה עדיין פתוחה למצטרפים נוספים.

אירחנו את המרצה סא"ל (מיל) צביקה קרוכמל לשעבר מפקד בכיר במצ"ח שסיפר לנו על חקירה מסובכת שביצע במהלך שירותו ,שהביאה להרשעה וגזר דין הרצאה מעניינת ומותחת.
לסיום התכבדנו בכיבוד כיד המלך.
להתראות במפגש הבאה.

תודה למארחים נאוה ואבי שטיצר

כתב: אבי שטיצר

לשכת חברים

בתאריך 10.10.2026, אורית ורענן אירחו את חברי הלשכה בביתם המקסים והשופע חום בכפר סבא.
אחרי כחודשיים של געגוע, השמחה הייתה רבה. שרנו במקהלה את הימנון "חברים", וברכנו בבריאות טובה את מיכל, שלמה, ושמולק, ואיחלנו למשה "שלא ידע עוד צער"
כאשר הבטן נרגעה ממטעמי החברות, קידמנו בברכה את עמנואל - מנו כהן - נשיא בני ברית ישראל, שיחדיו עם בת הזוג רלי, כיבדו אותנו בנוכחותם.
לאחר עדכונים של מנו על הנעשה והתיכנון לעתיד של בני ברית, המריא מנו ואנחנו עמו, לארץ רחוקה, אתיופיה, וריתק אותנו בהרצאה המלווה במצגת, שזורה בתמונות נפלאות ובסרט, המשקפים ולו במעט, מארץ המופלאה והשונה.
חשנו כמטיילים עם מנו, פוסעים במשעולי הקרקע ובנופים מרהיבים. פוגשים, דמויות מאפריקה, תרבות מיוחדת, היסטוריה, טקסים דתיים, ריקודי פולחן ונוהגים שלנו הם זרים ומשונים וזה היפה בכך.
אז תודות לך מנו, על שחשפת אותנו למופלאות העולם שטרם ביקרנו.

סיור בקהילה השומרונית בחולון

בתאריך 29.10.2026, ערכה הלשכה סיור בקהילה השומרונית בחולון. הסיור אורגן על ידי מלי כהן, והיה מרתק.
שמענו הרצאה מנציג העדה על השומרונים בישראל. העדה מונה, נכון להיום, כ- 900 תושבים. כמחציתם בקריית לוזה שבהר גריזים ומחציתם בחולון, בשכונת נווה פנחס שהוקמה בשנת 1951 ביזמתו של נשיא המדינה השני, יצחק בן צבי.
השכונה מאופיינת בבתי מגורים צמודי קרקע ופועלים בה שני בתי כנסת. קיבלנו סקירה על העדה השומרונית ועל תרבות ומסורת ייחודית המושתת על התורה. הכתב בספרי הקודש של העדה הינו כתב עברי עתיק. חגי העדה הם ככתוב בתורה. פולחן הכבש בהר הגריזים הוא מיוחד ונחגג בפסח. הסיור נערך בחג סוכות של השומרונים, שאירחו אותנו בסלון שלהם ובו הסוכה הכוללת שלל פירות הדר הקשורים למתקן הקבוע בתקרה.
החברים קינחו בארוחת הערב במסעדת "סילו", בחולון.

כתב : גדי קארו

לשכת חולית

גיבוש חברתי בעזרת AI

בבוקר ה- 25.10.26 אירחתי את חברותי מלשכת חולית בביתי. היה נחמד להיפגש לאחר כמה שבועות. ההתעניינות של כולן אחת בשנייה מרגשת אותי כל פעם מחדש.
לאחר ארוחת בוקר, מעשה ידינו, התפנינו לנושא המרכזי שהיה סדנה קלילה שרינה בר אור הכינה והנחתה. משחק חברתי מגבש בעזרתו של ה- Chat GPT.
הוראות המשחק: כ"א מהנוכחות בחרה פתקית, מתוך קופסה, עליה היה כתוב שם של אחת החברות.

פתחנו Chat GPT והורינו שיכתוב לנו חמשיר על חברה טובה ללא אזכור השם, עם פרטים שיצליחו לזהות אותה. כ"א בתורה הקריאה את החמשיר שהצ'ט כתב והקבוצה ניסתה לנחש מי כלת החמשיר.
כמובן שזה עורר עניין והתרגשות. על הדרך גילינו דברים שלא הכרנו, אחת אצל השנייה. בסיכום הפעילות התנהלה שיחה מעניינת על הפרטים החדשים שגילינו וגם הועלו הצעות כיצד ניתן לשדרג את המשחק לעוד קטגוריות, למשל - על הרגלים, תחביבים, כישרון מיוחד (בישול ארגון, ריקוד).
נהננו מאוד מהפעילות, לא פחות מהרצאה חיצונית שעולה לא מעט כסף. הודות לרינה, שהגתה ותכננה את הסדנא, זכינו לפעילות מגבשת שהעמיקה את הקשר ביננו.

כתבה: כוכבה גולדהמר

לשכת חמשושים

הרצאה על הזמר בד באני

נפגשנו במוצ"ש 17.10.2026, בביתה של שרה ברמת השרון, שכרגיל מארחת אותנו בחמימות וברוחב לב.
היה זמן למינגלינג בין החברים, למשך כמעט שעה וזה היה נחמד מאד וכיף.
לאחר התארגנות להקרנה,אליס העבירה מס הודעות ארגוניות והעבירה את שרביט ההרצאה לבתה, ניצן פינקו, ילידת 1988 , שהיא שדרנית, עיתונאית, מנהלת אמנותית ואקטיביסטית ישראלית. היא מרצה וכותבת ב-ynet על מוזיקה, תרבות מגדר ותרבות להט"בית. ניצן הקימה את להקת הפאנק הפמיניסטי קרם בורלסק.
בניטו אנטוניו מרטינז אוקאסיו, או בכינויו בד באני (Bad Bunny), **הוא זמר, ראפר ויוצר פוארטוריקני, יליד 1994, שסייע להפוך את הטראפ הלטיני והרגאטון (סיגנונות מוזיקלים שהתפתחו בפוארטו ריקו בהשפעת הרגאיי מג'מאייקה) לתופעה עולמית. הוא פרץ ב־2016, היה האמן המושמע ביותר בספוטיפיי בשנים 2020–2022, ואלבומו Un Verano Sin Ti היה הראשון בספרדית שהיה מועמד לגראמי לאלבום השנה. הוא גם פעיל נגד שחיתות והזנחת תשתיות בפוארטו ריקו.**
ב־8 בפברואר 2026 הוביל בד באני את מופע המחצית של סופרבול LX, שלפי הדיווחים משך 135.4 מיליון צופים והיה הנצפה בתולדות ליגת הפוטבול הלאומית של ארצות הברית . כאמן הסולו הלטיני הראשון שהוביל אותו, המופע היה כמעט כולו בשפה ספרדית, לצד ליידי גאגא וריקי מרטין.

במופע שחגג את התרבות הלטינית ואת פוארטו ריקו, הוא מתח ביקורת על מדיניות ההגירה של ממשל טראמפ וחתם במסר שאהבה חזקה משנאה. הופעתו עוררה ביקורת שמרנית, וטראמפ כינה אותו ב-Truth Social "אחד הגרועים בהיסטוריה".
תודה לשרה, לאליס ודודי פינקו על הארגון ולניצן על ההרצאה המעניינת ולכל החבורה.

כתב וצילם יורם ירון

לשכת החמשושים מבקרת אצל השומרונים בחולו

ביום ב', 26.10.2026, יצאנו לבקר את השומרונים בחולון ביום חגם- חג הסוכות.
נפגשנו במרכז הקהילתי ושמענו הרצאה, מפיו של גיא צדקה, על ההיסטוריה של השומרונים - חגים, מנהגים ואורח חיים יומיומי.
פירוש השם הינו שומרי התורה. הם טוענים שהינם צאצאי השבטים אפרים, מנשה ולוי שלא גלו במהלך תקופת גלות עשרת השבטים לאחר חורבן ממלכת ישראל.
השומרונים מונים כיום כ- 950 איש שמרוכזים בחולון ובהר גריזים.
הם מקיימים את הגירסה שלהם לחגים המקובלים ביהדות ומאמינים בחמישה חומשי התורה ובספר יהושע בלבד.

יסוד השכונה בחולון נעשה ביוזמתו של הנשיא יצחק בן צבי שחקר בעברו, כהיסטוריון, את הקהילה השומרונית ומטרתו הייתה לאחד את כל השומרונים המפוזרים בארץ.
ילדי השומרונים לומדים בבתי ספר חילוניים בחולון אולם אחה"צ הם מתכנסים ולומדים את הכתב השומרוני וקריאה בתורה.

לאחר ההרצאה המרתקת, יצאנו לסיבוב בבתים הפרטיים וראינו את הסוכות המיוחדות הממוקמות בתוך הבתים.
תקרת הסוכה מורכבת ממאות פירות צבעונים, ארבעת המינים וקישוטים נוספים, היוצרים מראה יחודי שהפך לאחד הסמלים המזוהים ביותר של השומרונים.

ההרצאה והסיור היו מרתקים ביותר ובאמצעותם חווינו את המסורת השומרונית שלא הייתה מוכרת לרבים מאיתנו.

כתבה וצילמה אליס פינקו

לשכת חשיבה חיובית

בתאריך 14.10.2026 התקיים מפגש הלשכה בביתם של מירה ויגאל בר און שארחו אותנו, כדרכם, בלבביות רבה.

המפגש הוקדש לאירועי המלחמה שפרצה ב-7.10.23.
התחלנו באווירה נינוחה וברכות לדליה חן ליום הולדתה, איחולי החלמה לחברות החסרות ועדכון על הנעשה בלשכת בני ברית גוש דן.
יואב אנגל אביו של הנער החטוף אופיר אנגל הגיע לספר על חטיפתו של אופיר לעזה עם פרוץ המלחמה, על שחרורו ועל הקורות את המשפחה בכל אותם 54 ימים בהם שהה אופיר בשבי.
נחשפנו לסיפורו של הנער הצעיר בן ה-17 מקבוץ רמת רחל שנסע בערב שמחת תורה לבקר את חברתו יובל שרעבי בקבוץ בארי ונשבה בבוקרו של ה-7.10 יחד עם אביה יוסי שרעבי ז"ל שלימים נרצח בעזה.
משפחת אנגל משפחה שכולה, אחיו של יואב נפל בעת שרותו בשייטת. משפחה שורשית חזקה יודעים שכול וכאב אך האירוע הזה היה להם קשה מנשוא. את הפרטים על החטיפה קיבלו בהקלטה שנעשתה על ידי מירה, אמו של יובל ועל הימצאותו של אופיר בשבי בעזה נודע להם רק לאחר חמישה ימים. במשך תקופת שביו לא ידעה המשפחה על מצבו הפיזי. יואב סיפר על המאמצים הדיפלומטים שנעשו על מנת להוציא לאופיר דרכון הולנדי בשל היות סבו יליד הולנד ובעזרת ראש ממשלת הולנד.
יואב שיתף אותנו, בכנות לב, ברגשות המשפחה בתקופת השבי של אופיר, בעת הציפייה המותחת לשחרורו וגם על המפגש עם אופיר "הרגשתי כאילו נולד מחדש", הוסיף.
יואב מעיד על עצמו שכל אותה עת היה אופטימי, הודות לתמיכה המשפחתית ולחברים הנאמנים שלא עזבו אותם יומם ולילה עד לשחרורו של אופיר.
במענה לשאלות של חברות הקבוצה על אופיר ועל התמודדות בני המשפחה, כל אותה עת, הבהיר יואב כי אופיר היה אופטימי ואפילו חשב שייקח זמן רב יותר עד לשחרורו. אופיר סיפר על אירוע השבי, על החטיפה, המעבר לעזה, על תנאי השבי, על השובים ועל המעבר בן בתים שונים.
במהלך תקופת השבי השיל אופיר 9 ק"ג ממשקלו. יואב ציין שבמשפחה כל אחד מגיב באופן שונה לאירוע. הוא מוצא מזור בסיפור האירוע בפני קהלים כמונו. הוא מציין את החוזק הנפשי של החטופים שחזרו בחיים "אף אחד לא התאבד וזה מראה על משהו". לדבריו חייבים לספר על האירוע לנתח את מה שקרה שחלילה לא יקרה אסון כזה בשנית. כל משפחה שעברה את האירוע נושאת ותישא אותו לכל החיים. יואב אופטימי וגאה באופיר שלמרות מה שעבר השלים את מבחני הבגרות וכיום משרת בצה"ל.
הודינו ליואב על השיתוף, על הכנות וביקשנו למסור לאופיר חיבוק חם והצלחה בהמשך דרכו. תודה מיוחדת לרינת בר און בתם של מירה ויגאל בר און, חברה נאמנה של משפחת אנגל שיזמה את המפגש המרגש עם יואב אנגל.
לצערנו בלשכת חשיבה חיובית משפחות שכולות שאיבדו את יקיריהם במלחמה. מצאנו לנכון להתייחד במעמד זה עם החללים איתי פרי ז"ל בנם של אהובה ונתי יבדל"א ועם אייל שיינס ז"ל נכדם של חיים ורחל יבדל"א.

איתי פרי ז"ל נולד בשנת תשמ"ח איש צעיר שהחיוך היה סימן ההיכר שלו. בן 36 היה בנופלו. איש משפחה מסור ונאמן, מהנדס מוכשר ומוערך, יזם בנשמתו, בעל יושרה ונתינה שיצא לקרב למרות שחלה במחלת הנשיקה. לפני מותו תועד איתי כשהוא מחזיק מכתב מבנו עליו צויר לב בצבעים ונכתב "אבא אני מקווה שלא תיפצע אני מתגעגע". הלב הצבעוני הפך לסמל ותכשיט אותו עונדים כל בני המשפחה. כדי להנציח את דרכו המיוחדת שילוב בין הנדסה, יזמות ועזרה לזולת, הקימו חבריו ומשפחתו את "האתקון איתי". הפרויקט מתקיים בתיכון בו גדל ומשתתפים בו תלמידים שמתמודדים עם אתגרים טכנולוגים שמטרתם לסייע לאנשים עם מוגבלויות.
אהובה פרי חברתנו שנעדרה מהמפגש כתבה: "חברות יקרות תודה על המפגש המרגש, על היוזמה שלכן לשמר ולספר את סיפורי ה-7.10 על המפגש עם אביו של אופיר אנגל ועל הסיפור של אייל שיינס נכדם של חיים ורחל שנפל במלחמת חרבות ברזל. ריגש אותי מאד שגם איתי היה חלק מהמפגש וסיפורו סופר למרות שלא הייתי איתכן. הידיעה שאיתי ממשיך להיות נוכח, שמספרים עליו ושומרים את זיכרו, נגעה עמוק בליבי. תודה לכן על הרגישות, על החיבוק ועל כך שאתן נותנות מקום לסיפור שלנו".

אייל שיינס ז"ל בן 19 היה בנופלו. צלף גדע את חייו עת שוחח עם אימו בטלפון. רחל ספרה על האירוע הטרגי, על מירב האם ששמעה בשידור חי את מילותיו האחרונות של בנה עת נרצח. קשה לתאר את ההרגשה הכבדה והעצב שאפף אותנו. רחל הנציחה את אייל בציורים ובשיר אותו השמיעה בפנינו. חוה הקריאה ספור שכתבה המתאר את השיחה האחרונה של אייל עם אימו תבל"א. הוריו של אייל הקימו אתר הנצחה בקבוץ אפיק שברמת הגולן בו חי וגדל. רחל הודתה על שמירת זכרו של אייל ועל המקום שנתנו לה להביע ולשתף.
חווינו בוקר מטלטל.

כתבה: חוה שלו

לשכת טעם החיים

מפגש מוסיקלי מרגש.

בשבת, 24.10.2026, נתכנסנו, חברי לשכת טעם החיים, אצל חברינו דליה ואורי ניסל.
כבר בכניסה קיבלה את פנינו מוזיקה נוסטלגית ועל רקע הצלילים פתחנו את המפגש בשיחה חמה ובמינגלינג נעים.
אל התוכנית האומנותית הוזמן איש מוכשר מאוד- רוני יבלונובסקי, מרצה ומורה להגשת רדיו, שסחף אותנו בקולו הרדיופוני אל מסע לצלילי שנות ה 60- 70-80, בשילוב סיפורים מתובלים וסרטונים על הלהקות והזמרים כמו הביטלס, אלויס, להקת אבבא

פרנק סינטרה ועוד, הצליח רוני להחיות את תקופת הנעורים שלנו - המסיבות ריקודי הרוקנרול והסלו הצמוד. ההגשה של רוני מאוד מרגשת הוא ממש חי את התקופה והמוסיקה ומצליחה לרגש את שומעיו . מה יותר מתאים לסיים אם לא עם שירו של פרנק סינטרה I did it my way.
בסיום החלק הנוסטלגי חגגנו ימי הולדת לשלוש חברות יקרות, ילידות חודש אוקטובר. חברנו בצלאל הקריא לכ"א מהן ברכה אישית מרגשת, שכתב בעצמו.
עם כל הטוב הזה פנינו אל שולחן הקינוחים לכוס קפה לצד עוגה טעימה. מפגש שהשאיר טעם של עוד.

כתבה: כוכבה גולדהמר

לשכת טררם

בתאריך 05.10.2026 נפגשנו בביתה של גלית, חברת הקבוצה ומאמנת הכושר שלנו, ילדיה כולם בסצנת הספורט, עוברים ויוצאים מהבית, בדרכם לפעילות ספורטיבית או חזרה ממנה.
ישבנו, בנות טררם, סביב שולחן עם כיבוד עשיר שעליו התענגנו.
השיחה קלחה והלבבות נפתחו. הערב הצטרפה אלינו חברה חדשה, לנה שמה. היא סיפרה לנו את קורותיה. שמענו על הרקע ממנו הגיעה. על דרכה מהאי קרים, אי המחלוקת ועלייתה לארץ ישראל. הקשיים והתקווה שהובילו אותה לבחור בארץ כביתה הקבוע. גם שאר חברות הקבוצה הציגו עצמם בפניה.
בהמשך, סיפרו הבנות את הקורות אותן בחגים, היכן בילו ועם מי, איך עברו ימי החג, הרבה צחוק, סיפורים אישיים על התמודדות עם הילדים ובני המשפחה, סוג של מודל להורות.
שירלי שיתפה אותנו בטיול הנשים אליו הצטרפה, בהחלטה אמיצה, מבלי שהכירה אף אחת מהנשים קודם לכן. אתגר מעניין בו הכירה נשים ממקומות שונים בארץ. חוויה מיוחדת ומעצימה.
שוחחנו על ערך החברות, והמעגל התומך, על מצבי בדידות בעקבות המלחמה, אשר הציפה את מצבי הקיצון. שוחחנו על פתרונות מתאימים, הבנו את משמעות מעגלי התמיכה, ומקומה של בני ברית, המושתתת על מעגל חברתי והתנדבותי, מעניקה חוסן רב. דנו בהצגת בני ברית, בבואנו לגייס מצטרפים חדשים. מה הנושאים שעולים בעת שיח גיוס. דנו בנושאי ההתנדבות השונים בבני ברית, חשבנו על בחירת התנדבות משותפת לחברות הלשכה.

בהמשך הערב, הביאה אתי משחקי קופסא, בחרנו במשחק "תיבת המשאלות". זהו משחק קלפים, בכל קלף שאלה כגון :
הייתי רוצה להיפגש יותר עם ..... , הייתי רוצה לחזור ל....., הלוואי שאזכה ב.....,
הייתי רוצה לבטל את ...., הלוואי שאהיה יותר....., בעקבות השאלות גלשנו לשיח פורה ומהנה, העלינו זיכרונות, למדנו להעמיק את ההיכרות בינינו .
בסיום הערב, הכרזנו על חילופי נשיאות. תודה לבלה אלט היוצאת, ולשירלי עידן שנבחרה להוביל את הלשכה. בהצלחה לשירלי ובנות טררם. תודה לגלית על אירוח נפלא ולחברות על השיתוף והאמון.
תם עוד מפגש מרתק ,מהנה, בערב שכולו קסם ושיתוף. מצפות למפגש הבא אצל ענבל.

כתבה : מיקי קטלן

לשכת יהל

לשכת יהל מסיירת בירושלים

ביום חמישי, 15.10.2026, יצאנו חברי הלשכה, ליום סיור מרגש וגדוש בירושלים. היום שילב בין זיכרון לאומי, היסטוריה שלטונית ומפגש חברתי מגבש. העצירה הראשונה בכניסה לירושלים הייתה אל מול האנדרטה המנציחה את תושבי ירושלים שנפלו במלחמה האחרונה. האנדרטה מרשימה, בבסיסה צורת מגן דוד ומקודקודו מתרוממים לוחות ברזל לעבר השמיים ומתלכדים יחד כאילו נושאים תפילה.
נקודת פתיחה זו חיברה את כולנו, באחת, לימים המורכבים שאנו עוברים ולמחיר הכבד ששילמו בני ובנות העיר.
משם המשכנו לביקור מרתק במוזיאון הכנסת השוכן בבית פרומין- המבנה ההיסטורי ששימש כמשכנה הראשון של כנסת ישראל.
בעודנו ממתינים לתחילת הביקור הרשמי במוזיאון, ניצלנו את הזמן להפוגה קלה וחברינו יוסי ונק הובילנו לסיור מזורז במדרחוב הסמוך, שריענן את האוירה והוסיף פן אישי ליום.
עם כניסתנו למוזיאון, נחשפנו לימיה הראשונים של הדמוקרטיה הישראלית, לדיונים הסוערים ולרגעים שעיצבו את פני המדינה. התוודענו גם לתפריט חברי הכנסת במזנון.
במחצית השנייה של היום, שמנו פעמינו לעבר מתחם יד ושם, לביקור שהותיר בכולנו רושם עמוק.
התחלנו בביתן לתערוכות, בביקור בתערוכה החדשה והמטלטלת "זיכרון חי" המציגה מאות חפצים אישיים, יצירות אמנות ומסמכים נדירים מאוספי יד ושם. המפגש המשותף עם החפצים האישיים, העדויות הדוממות לחייהם של האנשים והקהילות שנגדעו, עורר בקרב חברי הלשכה התרגשות רבה ומחשבות על כוחו של הזיכרון.
את יום הסיור המיוחד הזה חתמנו בבקעת הקהילות, שם חזינו בחזיון אור קולי מרשים ועוצמתי. המיצג משלב אור, צליל ואת הארכיטקטורה הייחודית של המקום אשר היווה סגירת מעגל ליום שכולו חיבור לעבר, להווה ולעתיד העם שלנו.

כתבה: מלכה סולומונוביץ

לשכת יוני

ב- 24 באוקטובר 2026, התכנסו 60 חברי לשכת יוני, בביתה של שרה שונמי ברמת השרון, לשמוע את הרצאתו המרתקת של העיתונאי יואב קרקובסקי

תודה לכולם על ההשתתפות הערה בהרצאה המרתקת של הפרשן יואב קרקובסקי.

תודה לכם על התרומה בחלק הקולינרי. תודה לשרה על הכנסת האורחים ועל העמדת ביתה לעוד מפגש תרבותי איכותי.
(אפרופו איכותי ..... יואב קרקובסקי כתב לי שהוא נהנה מאד מהקהל האיכותי בלשכת יוני.)
מאחל לכולם הצבעה נכונה ומושכלת אריאלי

כתב אלי אריאלי

לשכת מחוברות

מפגש מחוברות התקיים ב-8 באוקטובר, 2026 לבקשת החברות, בקפה גן סיפור שבפארק איציק אוחיון בפתח תקווה.
במפגש חגגנו בהפתעה יום הולדת לשתיים מחברותינו המקסימות אמירה ושושי. בתחילת המפגש סיפרה כל חברה ארוע טוב שקרה לה לאחרונה. שמחנו לפגוש את הדס ויעלה שהצטרפו למפגש מחוברות בפעם הראשונה. הברכות ליום ההולדת היו מרגשות ושיקפו את האווירה הטובה, החברית והמפרגנת שבקבוצה. נאחל מזל טוב לחוגגות יום ההולדת ומזל טוב כפול ומכופל להולדת הנכדה לאמירה והולדת הנכד לדינה. כן ירבו שמחות. במפגש חסרו לנו כמה חברות - כמו תמי ודליה. נאחל גם לאיריס היקרה, שחיתנה את בתה, מזל טוב וכן החלמה מהירה לרונית היקרה.

המפגש המלכד והמהנה בקפה גן סיפור השאיר טעם טוב ובקשה מהחברות לעוד מפגשים דומים וכיפים בעתיד.

כתבה דליה אל-עני

לשכת מיתר

מפגש לשכת מיתר בבית גוברין בתערוכת הצליל השמיני

בשבת 10-10-2026 לקראת השקיעה נפגשנו חברי לשכת מיתר בגן הלאומי בית גוברין לביקור במערת הפעמון בתערוכת הוידאו-סאונד המרשימה "הצליל השמיני".

חוויה ייחודית המשלבת טבע, מוזיקה, פיקניק כייפי, אמנות ותרבות. זהו מיצג וידאו ארט מרהיב של רונן תנחום המוקרן על קירות המערה, לצד שיריו של אהוד בנאי בעיבודים חדשים ומיוחדים. הקדמנו וישבנו קרוב לחניון לפיקניק כייפי בטבע. במקום יש שולחנות וספסלים. פרשנו מפות, כלים, שתייה ומטעמים שהבאנו איתנו ונהנינו מהחברותא ומרוח נעימה. לאחר שהיטבנו את ליבנו יצאנו למסע לבטן האדמה. שוטטנו בין המערות המרשימות והמשכנו לתוך מערת הפעמון בה צפינו במיצג מדהים המשלב ויזואליה המוקרנת על קירות המערה עם סאונד מרגש. בתום הסיור בטבע המרשים ביופיו יצאנו איש איש לדרכו. תודה גדולה לחברתנו ציפי על היוזמה ועל ארגון ערב מוצלח ומיוחד.

מפגש חודשי

בתאריך 31-10-2026, בצהרי השבת האחרונה של חודש אוקטובר, נפגשנו חברי לשכת מיתר בביתם בתל אביב של חברינו היקרים כרמלה ושמעון.
צייניתי בפני החברים נושאים מרכזיים בפעילות הארגון כפי שהוזכרו במידעון האחרון.
ציפי הסבירה על הביקור המתוכנן במרכז למורשת המודיעין ועל הצורך לצרף חברים נוספים לביקור כדי שנעמוד בתנאי ההכרחי של לפחות 20 מבקרים.
בתוכנית הפעם זכינו בהרצאתו של חברנו שמעון על חוק היועץ המשפטי 2026. חוק היועץ המשפטי לממשלה (חוות דעת, ייצוג ופיקוח), התשפ"ו–2026 הוא חוק פרטי שיזם ח"כ חנוך מילביצקי יחד עם חברי כנסת נוספים, אשר אושר במליאת הכנסת ב-15 ביולי 2026 ועתיד להיכנס לתוקף ב-1 בינואר 2027.
שמעון הציג לנו את המצב הקיים, הסביר לנו את הקשיים בחוק בנושא הדחת יועץ משפטי ובלעדיות ייצוג המדינה על ידי היועמ"ש. החוק החדש סולל למעשה את הדרך להחלפת התנאים שנקבעו בעבר ב- "ועדת שמגר" (שדרשה ועדה מקצועית-ציבורית לצורך המלצה על הדחה) ומעביר את ההסדרה והכוח לקביעת תנאי ההדחה ישירות לידי הדרג הפוליטי. כמו כן, החוק מבטל את בלעדיות ייצוג המדינה בערכאות על ידי היועמ"ש. במחלוקת משפטית, הממשלה רשאית לקבוע את עמדתה ולהיות מיוצגת בבתי המשפט על ידי עורך דין אחר מטעמה (למעט במשפט הפלילי). בשל המשמעות של הסעיף המאפשר לממשלה לעצב בעצמה את התנאים להדחת היועמ"ש, הוגשו עתירות רבות לבג"ץ בטענה שמדובר ב"סעיף הדחה נחבא" הפוגע קשות בעצמאות שומרי הסף. שמעון הציג לנו את טענות העותרים ואת האפשרויות לתשובות המשיבים. מתוך ניסיונו רב השנים בתחום המשפט, בהיותו עורך דין ויועץ משפטי, שמעון הביע את דעתו המקצועית באופן מכובד וחזר והדגיש שזאת דעתו האישית. נושא החוק ונושא הפרדת הרשויות עוררו שיח בקבוצה ושמעון, בדרכו המיוחדת, עצר כל גלישה לשיח פוליטי. כתמיד סיימנו במשהו מתוק קטן וטוב.

כתבה **אלה דורפמן**

לשכת מלכה

מה הקשר בין פרנק סינטרה והיהודים?

במוצ"ש, 31.10.2026, התכנסנו, חברי לשכת מלכה, בביתה של שרה שונמי. השולחן ערוך לתפארת, החברים אט אט מתכנסים, מחליפים חוויות, קולות צחוק ושיח קליל ממלאים את החדר. נהנים מהכיבוד העשיר והטעים בשילוב שיח קליל ומהנה.
בפתחו של הערב, צביקה נשיא הלשכה, פתח בעדכונים, טיול לחברי הלשכה, מסיבות סוף שנה, אחת של הלשכה והאחרת עם לשכת אחווה שהיא לשכת אחות לנו.
במעמד פתיחת הערב, חגגנו יום הולדת, מזל טוב לחברים, אבינועם, פנינה וטובי.
טובי ברכה כהרגלה את החברים, וחלקה לכל אחד אגרת מאוירת, מעשה ידיה ובה ברכה אישית, אותה היא מקפידה להכין מדי מפגש לחוגגים. טובי זכתה בברכה מיוחדת, מבן זוגה אשר. ברכה מרגשת במיוחד.
את חלקו השני של הערב, הציג דר' עוז הרשלר, מרצה על יהדות ארה"ב, רוב שנות עבודתו עסק בביטחון המדינה במוסד ובשב"כ.

הנושא הפעם: הקשר היהודי של פרנק סינטרה.
בשנת 1947 נערה צעירה, שושנה לוי שמה, חיה בארה"ב. אין לה מושג על ישראל. בבוקר עובדת בספריית הקונגרס, ובחלקו השני של היום, לומדת אדריכלות.
יום אחד בצאתה ללמודים, ניגשים אליה שני אנשים. השניים היו רשמיים מאד תוך שהם מלווים אותה לבית הקפה. האחד, טדי קולק שהיה שליח ההגנה בארה"ב והשני אבא אבן, שליח ישראל בארה"ב. השניים פונים אליה בבקשה מהעם היהודי, לאסוף מפות של ישראל, לתלוש מהספרים בספרייה ולהביא אליהם את המפות כעזרה משמעותית למדינה, בקשתו של בן גוריון. באותה עת לא היה מיפוי עדכני ומפורט של המדינה. שושנה, למרות הפחד, נרתמה.
השנים חלפו. שושנה בת ה- 71, אדריכלית וגרה במנהטן הוזמנה לישראל כדי להשתתף בטקס בו הוענק לה צל"ש על תרומתה למדינה. רק לאחר מותה הותר לפרסם את הסיפור.
מה לפרנק סינטרה וליהדות ארה"ב ?
מתברר כי, פרנק סינטרה תרם בנדיבות למדינת ישראל כל חייו. תמך ביהדות, בציונות ובמדינת ישראל .
חברו פול אנקה, לבנוני נוצרי מרוני, תומך ישראל נלהב, תרם גם הוא מיליונים לישראל.
פרנק ענד שרשת עם מזוזה על צווארו, ואת הזיקה ליהודים ולישראל קיבל מהשמרטפית היהודייה שלו. מגיל 4 דיבר אידיש, אהב רגל קרושה וקניידלך.
גילוי מרשים נוסף: פרנק סינטרה היה בלדר של ההגנה וגם של המוסד לאחר הקמתו.
בשנת 1965 הקים בנצרת עילית גן ילדים, תרם הופעות וכסף כתרומה לפועלי הסתדרות. סינטרה הופיע גם בבסיסי חיל האוויר. לימים הפך ליקיר חיל האוויר ותרם להם רבות.
סינטרה השתתף גם כאורח כבוד באחד ממצעדי צה"ל. תרומה גדולה תרם לאוניברסיטה העברית בירושלים שבה הכיכר המרכזית והמעונות נקראים על שמו.

סינטרה, הגה והקים את מרכז שמעון ויזנטל - המרכז הבינלאומי לזכויות האדם ולמלחמה באנטישמיות. המרכז הוקם בשנת 1977 ומרכזו בלוס אנג'לס.
מטרותיו: מלחמה באנטישמיות, איתור פושעי מלחמה והגנה על ישראל ועל היהודים בעולם.
הוא ביקר ביד ושם ושמר על קשר הדוק עם מדינת ישראל. תרומתו הגדולה ראויה להערכה רבה.
ההרצאה הייתה קולחת, מעניינת ולימדה אותנו על סינטרה דברים שלא ידענו.
ממליצים בחום על דר' עוזי הרשלר ומגוון הרצאותיו.
בסיום הערב נהנינו מהקינוחים הנפלאים, המשכנו בשיח מהנה, נפרדנו מצפים למפגש הבא.

כתבה: מיקי קטלן

לשכת מעגל השלום

בתאריך 10.10.2026 נפגשנו בסלון ביתם המרווח של אילנה וצבי וינוגרד.
המרצה שלנו היה אמי סמואל, בלש משטרה בעברו, שעבד במחלק הסמים בשדה התעופה.
אמי הינו חבר בלשכה הצעירה של בני ברית והגיע אלינו דרך אפרת, בתם של אילנה וצבי, החברה גם היא בלשכה הצעירה.
אמי סיפר לנו על גילויים של המשטרה בנושא "הברחות סמים". בין היתר הוא תיאר תפיסת מבריחים כאשר על גופם בגדים צמודים לגוף, כשבתוכם מאופסנים סמים, תיקים עם דפנות כפולות, קפסולות של 30-20 גרם וכיו"ב.
מקולומביה היו טיסות ישירות, שבהן הובריחו סמים על ידי בליעתם ואז הבלשים היו לוקחים את המבריחים לשיב"א לצילומי C.T לצורך זיהוי סמים בגוף.

סוגי הסמים המובריחים שונים: קוקאין, סמי אונס קטמין ואחרים.
שיטות ההברחה כוללות גם הברחה בתוך פסלים, בליעה, הסתרה בספרים, במסגרות של תמונות, בחגורות, בחיתולים ובכל דבר העולה בדמיונם של המבריחים.
לדברי אמי , רק כ 10% מכלל ההברחות- מתגלות.
לצד ההברחות עולות שאלות מוסריות:
האם העבריינים הם קורבנות?, איזו ענישה צריכה להינתן?, מי באמת אחראי להברחות? מאחורי הפשע יש לעיתים מציאות הישרדותית.

יום גיבוש באביחיל

בתאריך 13.10.26 יצאו חברות וחברי הלשכה ליום גיבוש במושב אביחיל.
פתחנו בביקור בביתו של הפסל גידי קריא ז"ל, שהגיע למושב ב1932. ארחה אותנו אשתו ללה.
גידי היה תלמידם של רודו להמן והדוויג גרוסמן. יצירותיו עשויות מחומרים שונים ומוצגות, בנוסף לביתו, גם ברמת חובב, בגן הפרחים בנתניה ובאנדרטת הבנים באביחיל.
גידי הציג גם בחו"ל וכמו כן עסק בריפוי בעיסוק ובאמנות בבתי החולים גהה ושלוותה.
עזבנו את בית האמן בליווי חזקי, סגן ראשת המועצה עמק חפר, שלקח אותנו לסיור במושב.
חזקי סיפר שאביחיל נוסדה ב1932 על רכס הכורכר השני, מבין שלושה, כשבמערב רואים את הים ובמזרח רואים את העמק. ב- 1946 התאחד המושב עם "עין העובד".
ביקרנו בבית הקברות. שם, ליד קברו של גו'ן פטרסון-מפקד אירי פרוטסטנטי שחונך על ידיעת התנ"ך והתייחס באהדה לעם ישראל המקראי ולרעיון הציוני, סיפר לנו חזקי שב -1915 היה פטרסון מפקד "גדוד נהגי הפרידות של ציון" וסגנו היה טרומפלדור.
הגדוד נטל חלק חשוב במערכה נגד הצבא התורכי בחצי האי גליפולי. פטרסון נחשב לידיד העם היהודי ופעל למען הקמת מדינת ישראל. הוא נפטר ב1947 ונקבר בלוס אנג'לס.
בשנת 2014 פטרסון הועבר לקבורה באביחיל, מחווה של ממשלת ישראל, במושב שנוסד ע"י הגדודים העבריים.
קבר נוסף שקיים בחלקת הקברים, הינו קברו של שלום שווארצבארד, שנקם בשנת 1925 את הרג בני משפחתו בפוגרום, שבוצע על ידי הרוצח פטליורה אשר זוכה בבית המשפט למרות הודאתו ברצח.
משם לקח אותנו חזקי לביקור בבית הכנסת שנמצא על גבעה ואשר שימש בעבר כעמדת שמירה. המיוחד, בבית הכנסת, שיש בו התייחסות, באמצעות חוברת, לשני סוגי העדות שבמקום.
לאחר הביקור בבית הכנסת נסענו ל"בית הגדודים" - מוזיאון צבאי הנמצא באביחיל והמוקדש להנצחת המתנדבים, היהודיים והארץ ישראלים, לצבא הבריטי בשתי מלחמות העולם.
הביקור היה מרתק.
משם נסענו לביתן אהרון לארוחת צהריים שבה סעדנו כיד המלך.

כתבה שרית וידרו

לשכת עוגנים

בתאריך 21.10.2026 קיימה לשכת עוגנים מפגש חודשי בבית משפחת פורמן בבאר יעקב.
הפעם הגיעו למפגש שני זוגות חדשים שבאו כדי להכיר את החברים (ושאנחנו נכיר אותם), במטרה לצרפם. התחלנו בהרמת כוסית, לכבוד משפחת פורמן ודירתה החדשה והיפה והמשכנו בארוחה עשירה וטעימה שהביאו החברים והחברות. לאחר הארוחה שמענו את הרצאתה של דורית תובל, סא"ל בצבא ועורכת דין, על נשים שזכו בפרס נובל ומה כדאי ללמוד מסיפורן.
הפרס הוקם בהתאם לצוואתו של הממציא השוודי אלפרד נובל, ומחולק מאז שנת 1901. תחומי ההצטיינות המקוריים: פיזיקה, כימיה, פיזיולוגיה או רפואה, ספרות ושלום. החל משנת 1969 מוענק גם "פרס בנק שוודיה לכלכלה לזכר אלפרד נובל". עד היום קיבלו את הפרס 1028 אנשים/נשים/ארגונים כאשר שבעה קבלו יותר מפעם אחת. 22% מהזוכים הם יהודים, רק 69 נשים קיבלו את הפרס, כ-6.7 אחוז מכלל הזוכים. ההרצאה התמקדה בכ-7 נשים יוצאות דופן ובסיפורן.

הזוכה הצעירה ביותר היא מלאלה יוספזאי, פעילת זכויות אדם פקיסטנית אשר זכתה בפרס נובל לשלום בשנת 2014 בהיותה בת 17. היא נורתה על ידי מתנקשים של הטאליבאן שהתנגדו לפעולותיה.
הלקח, שדורית ביקשה ללמד מסיפורה, הוא אפקט פיגמליון: כשמאמינים במישהו ומצפים ממנו להצליח, אנחנו משנים לחיוב (לעיתים בלי לשים לב) את ההתנהגות שלנו כלפיו. כתוצאה מכך, הביטחון העצמי שלו עולה, והוא אכן מצליח יותר. במקרה של מלאלה, האדם הזה היה אביה.
זוכה מפורסמת אחרת היא הסופרת נאדין גורדימר, סופרת, מחזאית ופעילה פוליטית יהודייה דרום-אפריקאית, אשר זכתה בפרס נובל לספרות בשנת 1991. היא נחשבת לאחד הקולות הספרותיים והמצפוניים החזקים ביותר במאבק נגד משטר האפרטהייד בארצה. הלקח מסיפורה הוא שאדם, אשר דוגל באמת, אינו יכול להישאר ניטרלי מול עוולות שהוא רואה מסביבו.
6 זוגות נשואים שעבדו יחד גם זכו יחד בפרס נובל. שמענו את סיפורה של מארי קירי, מדענית פולנייה-צרפתייה, שזכתה פעמיים: פרס נובל לפיזיקה (1903) יחד עם בעלה פייר קירי והפיזיקאי אנרי בקרל בזכות מחקרם המשותף על תופעת הקרינה, ובכך גם הפכה לאישה הראשונה בהיסטוריה שזכתה בפרס נובל. פרס נובל לכימיה (1911) הוענק לה לבדה עבור גילוי היסודות הרדיואקטיביים, רדיום ופולוניום וכן עבור חקר הרדיום.
את הנקודה היהודית יכולה לייצג נלי זקש, משוררת ומחזאית יהודייה-גרמנייה, אשר זכתה בפרס נובל לספרות בשנת 1966. היא חלקה את הפרס עם הסופר הישראלי ש"י עגנון.
את הנקודה הישראלית יכולה לייצג עדה יונת, כימאית וקריסטלוגרפית ישראלית, פרופסור מן המניין בפקולטה לכימיה במכון ויצמן למדע, שהתמחתה בקריסטלוגרפיה של חלבונים, כלת פרס נובל לכימיה לשנת 2009 על מחקרה שתרם להבנת המבנה והתפקיד של הריבוזום.
שמענו גם על קלודיה גולדין, היסטוריונית כלכלית וכלכלנית עבודה יהודייה-אמריקאית, המכהנת כפרופסור לכלכלה באוניברסיטת הרווארד, שזכתה בפרס נובל לכלכלה בשנת 2023 על כי "קידמה את הבנתנו לגבי תוצאות שוק העבודה של נשים". היא הייתה האישה הראשונה שקיבלה מינוי פרופסור מן המניין במחלקה לכלכלה באוניברסיטת הרווארד, ב-1990!

האחרונה בסדרה היא ריטה לוי-מונטלצ'יני שנולדה למשפחה יהודית ספרדית בטורינו שבאיטליה.
היא סולקה מאוניברסיטת טורינו (שם למדה ביולוגיה התפתחותית) כשמוסוליני עלה לשלטון והמשיכה במחקריה בכפר כשהיא ומשפחתה מסתתרים במחתרת. ב-1986 זכתה בפרס נובל לפיזיולוגיה על גילוי הגורמים לגדילת תאי עצב.
לקחים נוספים: סקרנות היא כוח בלתי מנוצח, ואם מתייחסים לקושי כאל הזדמנות – אין גבול למה שאפשר להשיג.
אחרי ההרצאה דנו במספר נושאים סביב פעילות הקבוצה. הוחלט שיהיו עד שתי פעילויות אקסטרה (מעבר לתוכנית השנתית), במימון הקבוצה ועד 100 ₪ לאדם. דיברנו על הטיול המתוכנן ל-25.11 ועל הביקור המתוכנן במרכז למורשת יהדות סלוניקי (09.12). כמו כן דנו על נושא הרוטציה הצפויה בתפקיד נשיאות הלשכה.
תודה למשפחת פורמן על האירוח, לדורית תובל על ההרצאה המרתקת ולכל החברים שבאו והביאו דברי אוכל טעימים.

כתב צבי כנעני

לשכת צב"ב

קבלו את הצ"בביזיון - ערב של כוכבים עם קבוצת צ"בב - צעירי בני ברית!

ביום שישי 30.10.2026, התכנסנו בביתם המקסים של שימי הללי וכוכי קניאס בחולון, שאירחו אותנו בנדיבות ובחום.

כל זוג עלה לבמה עם שיר שנבחר מבעוד מועד, ובסיום הערב נבחר הזוג המנצח ברוב קולות.

קבלו אותם! אורית וגיל מזור, שכבשו את הקהל בדואט רומנטי לשיר "יש בי עוד כוח" של עידן רייכל. ברכות על הזכייה!

היה זה ערב מקסים, מושקע, מהנה ומבדר, שהוציא את כולנו מאזור הנוחות, גרם לנו להשתחרר, לצחוק ולהתרגש יחד במעגל שירה אחד, שכולו בני ברית.

תודה לצביקה גזית, שיזם, הנחה והוביל את הערב במקצועיות, בנחישות ועם קריצה!

את הערב חתמה מחווה מרגשת לזכרו של לוחם הימ"מ דרור אלטון ז"ל, שנרצח ב־7 באוקטובר. צביקה תרם מיוזמתו עבור כל זוג בקבוק יין לזכרו, יהי זכרו ברוך.

שרנו, צחקנו, פיזזנו והתרגשנו — ויצאנו עם חיוך גדול ועם טעם של עוד..

מחכים כבר למפגש הבא!

כתבה: ליאור אלחדף

לשכת תמר

בתאריך 16.10.2026 נפגשו החברים בחצר ביתם של שולמית ואבי היקרים.

היה זה ערב טעים לרוח ולחיך.

לאחר שנהנינו מהכיבוד וממעשי ידי החברים, עמי גולדמן המוכר כאיש חידות ההיגיון של גל"צ, הצחיק אותנו בהרצאה חכמה ומשעשעת של מילים בעלות כפל משמעות.

כפל משמעות באומנותו של סלבדור דאלי, כפל משמעות בשלטים ברחובות, אותם דברים המקבלים משמעות אחרת ולרוב מצחיקה.

בתום ההרצאה צפינו בקטעים מצחיקים מעולם הבידור.

בחלקו השני של הערב שוחחנו על תכנון טקס הקבלה הקרוב שלנו לארגון בני ברית. סיימנו עם הרצאתו של צביקה נדיב, בעלה של נשיאתנו, אשר דיבר על פרשת נוח העוסקת בחטא דור המבול.

צביקה ציין שזו פרשת התחדשות שתמיד יש הזדמנות לחשוב ולשנות דברים.

ובתקווה זו נאחל למדינתנו הזדמנות לשיפור ושלווה🙏

כתבה: אילנה עקיבא

פנאי לקוראינו

מבצע הכפילים

הנה עוד סיפור על תחכום, תעוזה ויצירתיות אין קץ במאבקם של יהודים לחזור לארצם. אירופה 1945, מלחמת העולם מסתיימת וחיילי הבריגדה היהודית, חטיבה לוחמת בצבא הבריטי, המורכבת ממתנדבים מארץ ישראל, נחשפים למראות קשים במפגש עם שארית הפליטה. הם רואים יהודים שהפכו לעור ועצמות, שרדו איכשהו אבל איבדו כל זיק של תקווה והם מבינים מיד שהמשימה האמיתית שלהם רק מתחילה.
מלחימה בנאצים בשורות הצבא הבריטי הם עוברים, ללא ידיעת מפקדיהם, למפעל הצלה אדיר, של שיקום ושינוע של פליטים לעבר חופי הים התיכון בדרך הביתה.
בפיקוד הבריטי מתחילים לחשוד שמשהו לא חוקי קורה מתחת לאפם. הם חושדים שחיילי הבריגדה מקיימים תשתית סיוע ליהודים באירופה ומחליטים לפרק את החטיבה ולהחזיר את כולם הביתה.
החלטה זו היא מכה אנושה על מפעל הסיוע. אנשי ההגנה והבריגדה מבינים שחייבים להשאיר גרעין של חיילים באירופה, כדי להמשיך ולתמוך בפעילות של תנועת הבריחה, שהייתה אחראית להברחתם של כ-300,000 ניצולי שואה לארץ ישראל בשלהי מלחמת העולם השנייה. אבל איך גורמים לעשרות חיילים להיעלם פתאום מבלי שהבריטים ישימו לב? כאן נולד מבצע הכפילים.
במרכז הדרמה הזו עומד זאב הרינג, חייל בבריגדה שעלה מגליציה כמה שנים קודם לכן. הרינג הוא איש של חזון ומעשה. הוא מסרב בתוקף להשלים עם פירוק הבריגדה ונטישת הניצולים.
הוא נבחר לעמוד בראש קבוצה בת 130 חיילים שמתנדבים לערוק ולהישאר מאחור והופך לראש המשלחת של החיילים השליחים האלו. המשימה שלו כמעט בלתי אפשרית. הוא צריך לנהל רשת סודית, של חיילים יהודיים, שחיים באירופה בזהות בדויה של פליטים, למצוא הסברים להיעדרותם מהיחידות הבריטיות ולדאוג לכל צרכיהם הפיזיים והביטחוניים. כל זאת בזמן שהם מבריחים יהודים ומתפעלים את תנועת הבריחה ברחבי היבשת.
תוכנית המבצע פשוטה ומבריקה. לכל חייל שנשאר באירופה מוצאים ניצול שואה שדומה לו והוא זה שחוזר לארץ ישראל, במקום החייל ובזהות שאולה.
בתעודות הצבאיות של אותם ימים יש תיאור פיזי אבל אין תמונות, מה שמקל על התרמית. תהליך הבחירה של הכפילים מתבצע בחוות הכשרה בבלגיה ובהולנד. הניצולים הצעירים עומדים בשורות והחיילים עוברים ביניהם וכל חייל מחפש ניצול הדומה לו.
אבל הדמיון הפיזי אינו מספיק. הכפיל חייב להיות צעיר, בלי מספר מקועקע על הזרוע שיסגיר את העובדה שהיה באושוויץ ובעל תושייה יוצאת דופן על מנת שיוכל לעמוד בחקירות בריטיות.
עכשיו מתחילה ההכשרה האינטנסיבית. במשך שבועיים-שלושה החייל והכפיל הופכים לאדם אחד. הכפיל משנן כל פרט בחייו של החייל, שמות ההורים, הכתובת בארץ, מה והיכן למד ואפילו מי החברים שלו.
הוא גם לומד להיות חייל בריטי לכל דבר, איך ללבוש את המדים, למי להצדיע ואיך לעמוד במסדרים. המטרה היא אחת, לעמוד בתשאול בריטי קשוח מבלי להזכיר את העובדה שהוא לא יודע מילה, לא בעברית ולא באנגלית. לכל כפיל כזה מוצמד אבא, חייל משתחרר שבאמת חוזר לארץ ותפקידו לשמור עליו.
הדרך רצופה תקלות, במקרה אחד ניצול שקיבל תעודה של סמל לא ידע אפילו לצעוד ימין ושמאל. "האבא" שלו, שהיה בסך הכל טוראי, פקד עליו להעמיד פני חולה, בכל המסע, כדי שלא יצטרך לאכול בחדר האוכל המיועד לסמלים ולהסגיר את עצמו. במקרה אחר, כדי לעבור את הגבול לבלגיה, החיילים מכניסים את הפליטים לתוך ארונות מתים על משאית צבאית.
ברגע השיא, החיילים שנותרים מאחור פושטים את המדים ומוסרים אותם לכפילים יחד עם כל הציוד האישי והפנקס הצבאי שלהם. הם עצמם הופכים לפליטים חסרי זהות ונשארים באירופה למשך שנה נוספת לפחות כדי להמשיך בפעילות החינוכית והארגונית במחנות העקורים. המבצע מוכתר בהצלחה כמעט מוחלטת.
130 ניצולי שואה מגיעים לחופי הארץ כחיילים משוחררים ומתחילים חיים חדשים. רק בודדים נתפסים בגלל טעויות בתשאול, נשלחים למחנות המעצר בקפריסין ומגיעים ארצה רק לאחר קום המדינה. זאב הרינג עצמו נשאר באירופה עד 1948 ורק אז הוא חוזר לארץ ישראל כדי להילחם שוב, הפעם במלחמת העצמאות.
בהמשך, זאב הרינג יהפוך לאחד מבחירי הסתדרות העובדים וחבר כנסת מטעם המערך בכנסת השביעית.
מבצע הכפילים ראוי שישאר בזיכרון כאחד המבצעים הנועזים והיצירתיים ביותר, עדות למחויבות המוחלטת של היישוב היהודי לשורדי השואה ולמוחות הקודחים שהפגינו תושייה ואומץ בלתי רגילים במאמץ להביא כמה שיותר מהם לארץ ישראל.

זה מעצבן אותי

כביש 6 דרום – כביש מסוכן
במוצאי יום כיפור האחרון, התנדבתי – כמו חבר "בני ברית" נאמן, למשימת הסעה של נכדתי החיילת מבסיסה בבאר שבע לראשון לציון. הליווי היה התנאי ליציאתה הביתה בשעות הלילה.
מטעמים מובנים ולפי פקודת Waze בחרתי לנסוע דרך כביש 6 דרום.
אורך הקטע, שבין מחלף "שורק" (צומת כביש 6 עם כביש 7) לבאר שבע, הינו כ- 70 ק"מ. אולם, לפחות 40 ק"מ מהם חשוכים כמעט לחלוטין ורק תאורת הרכב מספקת ראות של כ- 25 מטר קדימה.
מיותר לציין שזה מרחק בלתי מספיק בעליל בכביש שהמהירות המותרת בו היא 110 קמ"ש. מיותר גם לציין שהחושך פוגע באיכות הנסיעה של הרכבים בשני הכיוונים ופעמים רבות מגיח, ממול, מישהו שמפעיל אורות גבוהים ומסנוור את הנוסעים לפניו וכמובן ממולו, מה שפוגע בבטיחות הנסיעה.
מדובר באחד הכבישים היקרים והמושקעים בארץ. חוסר התאורה, בקטעים ארוכים שלו, פוגע במשתמשי הדרך ומהווה סכנה גדולה – באדיבותה המפוקפקת של המדינה.
מה דעתכם? זה לא מעצבן?